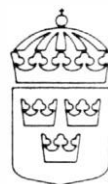

Motion till riksdagen

1989/90:Fö18

av Eva Björne och Martin Olsson (m, c)

med anledning av prop. 1989/90:9 om
arméns utveckling och totalförsvarets
planeringssystem, m.m.

Mot.
1989/90
Fö18–23

Regeringen föreslår en genomgripande förändring av arméns fredsorganisation innan beslut fattats om försvarsmaktens övergripande målsättning och om hur krigsorganisationen skall se ut.

Det innebär att mycket stora investeringar kommer att göras i nya administrationer, fastigheter och anläggningar för att bygga upp en organisation som skall utbilda en krigsorganisation som vi i dag inte vet hur den skall se ut.

Vi vet inte antalet brigader (11, 13, 15, 17, 21?), utbildningstidens längd (försök har just startat med fem månaders utbildning) eller lokalförsvarets omfattning (som t.ex. antalet försvarskompanier).

Det mest förnuftiga sättet att arbeta för att nå ett så bra resultat som möjligt borde vara att först utreda:

- Det säkerhetspolitiska/militärpolitiska läget.
- Totalförsvarets och därmed försvarsmaktens uppgifter, målsättning och storlek.

Ett beslut som fattas nu kan bli mycket ödesdigert för möjligheterna att klara utbildningen av den krigsorganisation som skall beslutas år 1991. Om beslutet angående fredsorganisationen skjuts till samma år kan ett betydligt mera välgrundat beslut fattas. Det blir då också möjligt att väga in de utbildningsbehov som kommer att ställas på marinen och flygvapnet.

Med de nedskärningar som nu föreslås måste regeringen ha planer på en kraftig minskning av försvarsmöjligheterna i milo NN. Övre Norrland är ett s.k. försvarsprioriterat område. Här skall en kraftsamling av vårt försvar göras i händelse av ofred. I 1987 års försvarsbeslut sägs att det militära försvaret skall planeras mot bakgrund av en kort militär förvarning, dvs. att vi blir angripna innan vi har hunnit ge utgångspunkterna några stridskrafter.

De flesta svenskar bor nu i södra Sverige och en stor del av all trupp, materiel osv. måste passera genom Västernorrlands län på stambanan eller någon av de tre koncentrationsvägar som går genom länet. Det innebär att försvaret av övre Norrland inte blir bättre än vad försvaret i Västernorrlands län kan åstadkomma.

Den underrättelseverksamhet som har ägt rum inom milo NN under senare år visar att området är synnerligen intressant för en presumtiv angripare.

Chefen för armén har klart deklarerat att han anser att T 3 skall vara kvar som regemente. Han anför bl.a. att

- den ekonomiska vinsten av T 3:s inordnande i I 21 är i det närmaste obefintlig.
- T 3 har i dag ett funktionsansvar som innebär stöd till andra myndigheter i både milo NN och ÖN. Om milo ÖN får eget ansvar kommer T 3/I 21:s ansvar att kvarstå i milo NN,
- det blir ökade personalavgångar och svårigheterna att rekrytera ökar,
- T 3 måste under en lång övergångsperiod biträda vid uppbyggnaden av den särskilda kompetens som erfordras inom milo ÖN,
- T 3:s inordnande i I 21 är svårförståeligt och gagnar inte produktionsledningen för chefen för I 21, ca 10 procent av de förband T 3 utbildar har anknytning till I 21 och övriga ca 90 procent hör till andra försvarsområden,
- chefen för I 21 får en splittrad uppgift som strider mot arméchefens syfte att ge honom ett ökat entydigt ansvar för sin brigad.

Dessutom vill vi peka på det förhållandet att om T 3:s motoranläggning skall bibehållas under en tid innebär det att före en flyttning av T 3 till I 21 måste det anläggas en ny förbifart runt Sollefteå centrum och en ny bro över Ångermanälven. För det är inte acceptabelt att dagligen ha omfattande militärtransporter rakt igenom centrum och över den enda smala bron.

Vi vill också peka på de erfarenheter som gjordes i samband med nedläggningen av Lv 5 i Sundsvall. I det närmaste alla befäl sökte sig civila arbeten. Detsamma kommer, med hänsyn till situationen på arbetsmarknaden, att hända nu också. Armén kommer att ytterligare dräneras på kunskaper och kompetens.

Det allvarligaste med nedläggningen av Lv 5 var dock inte förlusten av personal, utan den oplanerade försämringen av försvarsstyrkan i milo NN:s luftförsvar som har blivit följden.

Det är därför av yttersta vikt att alla tänkbara effekter belyses så noggrant som möjligt vad beträffar krigsorganisationens behov innan förändringar av fredsorganisationen beslutas.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att frågan om arméns fredsorganisation skall uppskjutas till år 1991,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att T 3 även framgent skall utgöra ett regemente som produktionsleds av militärbefälhavaren i milo NN vid en eventuell flyttning av T 3 till I 21.

Stockholm den 23 oktober 1989

Eva Björne (m)

Martin Olsson (c)